

VEGYES.

A magyar tanítóképzés 20 éve a Felvidéken. Ezen a címen tartotta jól sikerült bemutatkozó előadását Nagy Sándor, a komáromi ref. tanítóképző-intézet igazgatója, a T. I. T. O. E. áprilisi taggyűlésén, Budapesten. Ügyszólván ez volt az első alkalom, hogy az anyaország s a felszabadult területek egyazon iskolafajának tanársága közvetlen kapcsolatba került egymással.

Előadásában kifejtette, hogy a cseh művelődéspolitikai elsősorban a szakiskolákat sújtotta. A csehszlovák tanítóképzésből hiányzott a korai hivatásranelvelés, amennyiben a négyévfolyamú tanítóképző elvégzése után a tanítói oklevél megszerzése két évi pedagógiai gyakorlathoz, illetőleg az ezt követő vizsgához volt kötve. Még inkább nélkülözték a hivatástudatot azok, akik nem tanítói, hanem középiskolai érettségi vizsgálat után jutottak el a pedagógiai gyakorlathoz és nyerték el a tanítói oklevelet. A csehszlovák tanítóképzésnek a legkirívóbb fogyatékosága az externista vizsgarendszerben rejtett. Ennek lényege, hogy polgári iskolai végzettséggel magánúton is lehetett készülni a tanítói pályára. Bizonyos korban — minden további iskolai tanulmány nélkül — jelentkezhettek a tanítói érettségi vizsga letételére. Ennek sikeres elvégzése után 2 éves pedagógiai gyakorlatra bocsátottak s így megszerezhették a tanítói oklevelet. Ez általános szervezeti hibákon kívül a kisebbségi magyarságnak még a sorsával járó, sajátos nehézségekkel is meg kellett birkóznia. Ezt a feladatot a mindössze három magyar tanításhelyű képzőintézet vállalhatta. A pozsonyi képzőt azonban már eleve ki kell kapcsolnunk, azon egyszerű oknál fogva, mert az iskolafenntartó az állam lévén, nem érvényesíthette a magyar nemzetnevelés szempontjait. Más

a helyzet a felekezeti jellegű tanítóképzés terén. Az államfordulattal egyidejűleg működő pozsonyi Orsolyarendi tanítónőképző s az utóbbi években megnyílt komáromi ref. tanítóképző-int. lett a magyar népkultúra fellegvárává. E két intézet falai közül nem számúzhették a kisebbségi sorsban oly nélkülözhetetlenül fontos közösségi tudat ápolását s a tanerők tartózkodó magatartást mutattak a cseh szellemmel oly szívesen kacérkodó aktivizmussal szemben.

A Szt. Orsolyarend pozsonyi intézele a bécsi döntés következtében megszüntette működését, mert a várost gyűrűző magyar nyelvterület jórésze visszakerült hozzánk. A komáromi ref. tanítóképző-int. tudvalévően pedig magyar területen folytatja népnevelő küldetését. A Pozsonyban rekedt magyar nyelvű képzőintézet ugyancsak a Délvidék visszatérése folytán a fokozatos elsorvadás felé halad.

Wagner Ferenc.

Új versenyszabályzat a gyorsíróversenyeken. A Magyar Gyorsírók Országos Szövetsége az 1938. évi karácsonyi gyorsíróversenyen meglepetésszerűen új versenyszabályzatot léptetett életbe. Eddig a teljes 5 perces diktátumot kellett áttenni közönséges írásba bizonyos meghatározott időn és hibahatáron belül, most a versenyző csak igen rövid ideig, pl. a 100 szótagos fokon 10 percig dolgozhatott és az volt az irányadó, hogy ez alatt az idő alatt hány szótagot volt képes áttenni. A meglevő áttételben elkövetett hibákért itt is levonás járt bizonyos kulcs szerint, de a hibahatár nincs rögzítve.

Az új szabályzat legfőbb indítóoka az volt, hogy az egyre nagyobb arányokat öltő versenyek lebonyolítását, ellenőrzését és a többeszerre menő dolgozatok javítását megkönnyítse. Ezt a